

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/54/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620010111
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5620010111.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovej, na verejnom zasadnutí konanom 2. júna 2022 prejednal odvolania podané obžalovanými H. U. a J. G. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/22/2020 z 9.8.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných H. U. a J. G. z a m i e t a , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/22/2020 z 9.8.2021 bol obžalovaný H. U. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a), b), f) Tr. zák., s použitím § 138 písm. f), písm. j) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák. v znení účinnom do 31.7.2019 (v bodoch 2/, 4/, 5/, 6/, 8/ a 9/ rozsudku a z pokračovacieho zločinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák., s použitím § 138 písm. e) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. (v bodoch 2/ až 9/ rozsudku).

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/22/2020 z 9.8.2021 bola obžalovaná J. G. uznaná za vinnú z pokračovacieho zločinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a), b), f) Tr. zák., s použitím § 138 písm. f), písm. j) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák. v znení účinnom do 31.7.2019 (v bodoch 1/až 9/ rozsudku) a z pokračovacieho zločinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák., s použitím § 138 písm. e) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. (v bodoch 2/ až 9/ rozsudku), obaja obžalovaní na tom skutkovom základe, že:

1./ po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 16.5.2016, v čase asi o 11.30 hod. prišla J. G. s právoplatne odsúdenou E. G. na osobnom motorovom vozidle Škoda Octavia, nezisteného evidenčného čísla, do obce Z. v okrese Levoča, kde po vystúpení z vozidla cez neuzamknutú bráničku vošli do dvora rodinného domu č. XXX, cez dvor prešli ku vchodovým dverám majiteľa domu E. W., nar. XX.X.XXXX, tomu sa predstavili ako úradné osoby a s jeho súhlasom vošli dnu do domu, kde E. W. uviedli, že mu poskytnú 200,- eur na lieky pre manželku s tým, že bude mať 500-eurovú bankovku, následne pod zámienkou rozmenenia bankovky v hodnote 500,- eur a zistení a odsledovaní, kde si E. W. odkladá peniaze, mu z komory z drevenej truhlice E. G. zobrala finančnú hotovosť vo výške 15 000,- eur počas toho, ako E. W. zabávala J. G. v obývacej izbe domu a po získaní finančnej hotovosti z domu odišli, čím takto poškodenému E. W., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. č. XXX, okres Levoča, spôsobili odcudzením vecí škodu vo výške 15 000,- eur,

2./ H. U. a J. G. po predchádzajúcej vzájomnej dohode, v presne nezistený deň v období od mesiacov jún až júl 2016 v čase asi o 14.30 hod. prišli na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia, s ev. č.: BL .... bližšie nezistené, do obce J., okres Žilina, pred rodinný dom č. XX, kde po vzájomnej dohode J. G. presne nezisteným mobilným telefónom s nezisteným číslom vytočila nezistené telefónne číslo, ktoré

v tom čase používal H. U. za účelom dodržania hlasového kontaktu, H. U. ostal stáť pri vozidle, pričom počúval telefón a J. G. následne vstúpila na dvor rodinného domu, kde oslovila pred domom sediacu I. H., nar. XX.X.XXXX, predstavila sa ako lekárka D. zo sociálnej poisťovne a v rukách držiac bankovky nezistenej nominálnej hodnoty, s odôvodnením vrátenia peňazí z poisťovne, požadovala od nej vydať finančné prostriedky z preplatku, na čo I. H. nereagovala, následne J. G. žiadala, aby jej poškodená ukázala lieky, ktoré užíva, pričom vošli do spálne rodinného domu, kde sa na váľande nachádzala kabelka I. H. a vedľa nej voľne položená obálka s finančnou hotovosťou 950,- eur, vtedy J. G. požiadala I. H., aby jej ukázala kúpeľňu, a v tom ako sa presúvali do kúpeľne, vošiel do domu nepozorovane H. U. a zo spálne odcudzil obálku s finančnou hotovosťou, na čo J. G. oznámila I. H., že jej ide do vozidla zobrať darček, pričom obaja nastúpili do vozidla a z miesta odišli preč, čím svojím konaním poškodenej I. H., nar. XX.X.XXXX, bytom J. č. XX, okres Žilina spôsobili odcudzením vecí škodu vo výške 950,- eur,

3./ H. U. a J. G. po predchádzajúcej vzájomnej dohode v presne nezistený deň v období od mesiacov jún až júl 2016 v čase asi o 13.30 hod. prišli na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia, ev. č.: BL...bližšie nezistené, do obce J., okres Trenčín, pred rodinný dom č. XX, kde po vzájomnej dohode J. G. presne nezisteným mobilným telefónom s nezisteným číslom vytočila nezistené telefónne číslo, ktoré v tom čase používal H. U. za účelom dodržania hlasového kontaktu, H. U. ostal sedieť vo vozidle, pričom počúval telefón a J. G. vydávajúc sa za pracovníčku poisťovne Dôvera, vstúpila na dvor rodinného domu a oslovila majiteľa rodinného domu A. F., nar. X.XX.XXXX, ktorého presvedčila, aby ju tento vpustil dnu, pričom v kuchynských priestoroch rodinného domu požiadala A. F. o vydanie z 500-eurovej bankovky, nakoľko mu uviedla, že má u poisťovne Dôvera preplatok vo výške 300,- eur a ona nemá drobnejšiu hotovosť, na čo sa A. F. presunul do vedľajšej obývacej miestnosti, kde z hnedej koženej kapsičky vybral hotovosť 200,- eur, kapsičku so zostatkom finančnej hotovosti ponechal voľne položenú na kresle a vrátil sa do kuchyne, pričom J. G. mu uviedla, že jeho finančnú hotovosť už nepotrebuje, ale potrebuje v kúpeľni skontrolovať, či tečie teplá voda, preto sa spoločne presunuli do kúpeľne, kde A. F. povedala, aby pustil kvôli kontrole teplú vodu a ten ako tak spravil a otočil sa, zistil, že J. G. sa už v kúpeľni nenachádza a túto už ani nikde nevidel, preto sa presunul späť do obývacej izby a zistil, že z hnedej koženej kapsičky mu bola odcudzená zvyšná finančná hotovosť, čím svojím konaním poškodenej J. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J. XXX/X, T. F. T., právnej nástupkyňi po poškodenom A. F., nar. X.XX.XXXX, ktorý zomrel X.XX.XXXX, trvale bytom J. č. XX, okres Trenčín, spôsobili odcudzením vecí škodu vo výške 5 800,- eur,

4./ H. U. a J. G. dňa 15.10.2016 v čase asi o 10.45 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli pred rodinný dom na ulici C. č. XXX/X, do obce H., okres Stará Ľubovňa, kde J. G. vystúpila z vozidla a H. U. zostal vo vozidle v telefonickom kontakte prostredníctvom mobilných telefónov, tak, že medzi nimi prebiehal telefónny hovor, takže počul, čo rozpráva J. G., následne ona vošla cez bránku do dvora rodinného domu, kde sa nachádzal R. P., nar. X.XX.XXXX a s ním vošla do obývačky, kde sa ho začala vypytovať na výšku jeho dôchodku, vytiahla dve 500-eurové bankovky, položila ich na stôl v obývačke, kde R. P. povedala, že dostane 600-eurový príspevok na lieky, no že jej musí vydať z tisícky 400,- eur, načo menovaný šiel do spálne, prišiel k nočnému stolíku a zo zásuvky vybral dámsku kabelku, z ktorej vybral 400,- Eur, vrátil sa naspäť do obývačky, peniaze položil na stôl, potom J. G. od neho chcela, aby jej ešte ukázal kúpeľňu a kuchyňu a vtedy vošiel do domu H. U. a zo zásuvky nočného stolíka nachádzajúceho sa v spálni zobral dámsku kabelku hnedej farby, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 9 200,- eur a následne odišli z domu preč, čím svojím konaním spôsobili poškodeným R. P., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom C. č. XXX/X, H., okres Stará Ľubovňa a E. P., nar. XX.X. XXXX, trvale bytom C. č. XXX/X, H., okres Stará Ľubovňa, odcudzením vecí škodu vo výške 9 200,- eur a odcudzením dámskej kabelky hnedej farby vo výške 30,- eur,

5./ H. U. a J. G. dňa 4.11.2016 v čase asi o 13.00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli k rodinnému domu č. X v obci D. R., okres Sabinov, majiteľky E. A., nar. X.X.XXXX, následne J. G. po vystúpení z motorového vozidla zn. Škoda Octavia nezisteného ev. č., na ktorom prišli do obce, po vystúpení z vozidla na svojom mobilnom telefóne vytočila nezistené mobilné číslo H. U., ktorý ostal sedieť v motorovom vozidle a prostredníctvom telefónneho hovoru počúval, ako J. G. komunikuje a popisuje, čo sa odohráva v dome, prišla k poškodenej E. A., ktorá sa nachádzala na dvore rodinného domu, kde prišla k nej a predstavila sa ako pracovníčka sociálnej starostlivosti a požiadala ju, aby jej ukázala lieky, ktoré užíva s tým, že dostane príspevok na zdravotnú starostlivosť vo výške 600,- eur, následne sa spoločne presunuli do vnútra domu, kde pri ukazovaní liekov J. G. požiadala E. A. o

rozmenenie 500-eurovej bankovky, čo aj E. A. urobila a peniaze jej rozmenila a 500-eurovú bankovku nechala na stole, následne požiadala E. A., aby jej ukázala kúpeľňu, kde jej povedala, aby pustila vodu, pričom jej povedala, aby zostala v kúpeľni, že ona ide do auta pre čistiace prostriedky, pričom počas tohto rozhovoru medzi J. G. a E. A., z motorového vozidla vystúpil a do vnútra domu vošiel H. U. a po krátkej chvíli obidvaja z domu vyšli, nasadli do vozidla a odišli preč na neznáme miesto, pričom poškodená E. A. čakala v kúpeľni na J. G. a keďže sa nevracala, vyšla z kúpeľne, kde zistila, že z tola jej bolo odcudzených 500,- Eur a zo skrine, kde bola rozmeniť peniaze, jej bolo odcudzených ďalších 400,- eur, čím takto svojím konaním poškodenej E. A., nar. X.X.XXXX, trvale bytom D. R. č. X, okres Sabinov, spôsobili odcudzením vecí škodu vo výške 900,- eur,

6./ H. U. a J. G. po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli dňa 30.11.2016 v čase asi o 14.30 hod. k rodinnému domu č. XX v obci P., okres Poprad, kde pod zámienkou kompenzácie nákladov spojených s užívaním liekov v celkovej výške 600,- Eur ako údajní pracovníci bližšie neuvedenej zdravotnej poisťovne vošli obaja po pozvaní spoluvlastníčky nehnuteľnosti E. G. do domu, kde sa následne J. G. presunula spoločne s E. G. a jej manželom R. G. do obývacej izby, kde od nich požadovala vydanie finančnej hotovosti 400,- eur, ako výdavok za ponúkanú kompenzáciu, keďže mala pri sebe dve bankovky s nominálnou hodnotou 500,- Eur a následne ich zamestnávala rôznymi otázkami týkajúcimi sa ich zdravia a druhu užívaných liekov, či predvádzania správneho masírovania R. G. a týmto sa snažila odpútať pozornosť menovaných a zároveň lokalizovať miesto úschovy ich finančných úspor, čo využil H. U., ktorý čakal v tej dobe vo vstupnej chodbe a vošiel nepozorovane cez kuchyňu do spálne rodinného domu, kde na stoličke pri skrini našiel malú príručnú koženú tašku čiernej farby a z tejto zobral finančnú hotovosť vo výške 9 800,- eur v bankovkách s nominálnymi hodnotami 100,- eur a 50,- eur v nezistenom pomere a nezistených výrobných čísel a s peniazmi nepozorovane z domu odišiel, pričom ho zakrátko po telefonickom kontaktovaní nasledovala aj J. G. a odišli preč na osobnom motorovom vozidle zn. Renault Megane, červenej farby, nezisteného ev. č., čím svojím konaním poškodeným R. G., nar. X.X.XXXX, trvale bytom R. č. XXX/XX, R. - R. R., okres Poprad a E. G., nar. X.X.XXXX, trvale bytom R. č. XXX/XX, R. - R. R., okres Poprad, spôsobili odcudzením vecí škodu vo výške 9 800,- eur,

7./ H. U. a J. G. po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli dňa 25.2.2017 v čase asi o 09.15 hod. k rodinnému domu s popisným číslom XX v obci E., okres Bardejov, kde J. G. vošla do dvora a majiteľovi domu D. G., nar. XX.X.XXXX, uviedla, že ako pracovníčka sociálnej poisťovne mu doniesla finančný preplatok za lieky v sume 600,- eur a predložila mu 2 ks 500-eurových bankoviek, pričom ho požiadala o vydanie zvyšnej sumy peňazí, načo s poškodeným D. G. vošla do kuchyne, potom D. G. odišiel pre peniaze do spálne, v ktorej kľúčikom otvoril uzamknutú drevenú skriňu a zo skrine vybral koženú brašnu čiernej farby, z ktorej vybral peniaze v sume 400,- eur a brašnu položil na parapet okna v spálni, následne sa vrátil do kuchyne, kde ho J. G. požiadala, aby jej ukázal lieky, ktoré požíva on a jeho rodinní príslušníci, načo vyšiel z kuchyne hľadať lieky v dome, čo využila J. G. a zo spálne odcudžila brašnu, v ktorej bola peňažná hotovosť vo výške 3 600,- eur, 3 ks vkladných knižiek vedených v J. J. na meno D. G., E. G. a O. G., 2 ks retiazok aj s príveskami v tvare kríža zo žltého kovu, 2 ks obrúčok zo žltého kovu a zubný mostík zo žltého kovu, pričom po celú dobu, kedy sa J. G. zdržiavala v rodinnom dome, jej H. U., ktorý sa zdržiaval na ceste pred vchodom do rodinného domu, prostredníctvom mobilu dával pokyny a pozor, čím svojím konaním poškodenému D. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. č. XX, okres Bardejov, spôsobili odcudzením vecí škodu vo výške 4 150,- eur,

8./ H. U. a J. G. po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 4.3.2017 v čase od 12.00 hod. do 12.30 hod. prišli na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia Combi, striebornej metalízy, ev.č. BL 480LZ k rodinnému domu č. XXX v obci U., okres Snina, kde J. G. vystúpila z vozidla, následne cez bránku, ktorá nebola uzamknutá, vošla do dvora a potom do miestnosti izby zadnej prístavby uvedeného rodinného domu č. XXX, kde na posteli ležala E. V., nar. X.XX.XXXX, pri ktorej bola aj jej dcéra Q. E. vo veku 64 rokov, následne za ňou prišiel aj H. U., o ktorom uviedla, že je riaditeľ, že sú pracovníkmi „sociálky“ a prišli jej vyplatiť príspevok na opravu kúpeľne v sume 600,- Eur, ale majú len 500 eurové bankovky a potrebujú vydať, pričom E. V. spod deky na posteli, na ktorej ležala, vybrala obálku, v ktorej mala odložené svoje peniaze, vtedy J. G. povedala, že majú čas a pod zámienkou, že je veľmi veriacca, že by chcela vidieť nejaké sväté obrázky alebo sošky a z uvedenej miestnosti vylákala Q. E., aby spolu išli preč z rodinného domu a v uvedenej miestnosti zadnej prístavby domu zostal iba H. U. a E. V., ktorý to využil a spod deky na posteli odcudzil obálku s finančnou hotovosťou vo výške 2 000,-

eur, čím poškodenej Q. E., nar. X.X.XXXX, trvale bytom U. č. XXX, okres Snina, právnej nástupkyne po poškodenej E. V., nar. X.XX.XXXX, ktorá zomrela X.X.XXXX, trvale bytom U. č. XXX, okres Snina, spôsobil odcudzením veci škodu vo výške 2 000,- eur,

9./ po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 9.9.2016 približne o 13.00 hod. priviezol D. D. na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia striebornej farby do obce C., okres Liptovský Mikuláš, H. U. a J. G., na pokyn H. U. zastavil s vozidlom pred rodinným domom č. XXX, kde vo dvore tohto rodinného domu stál D. T., nar. XX.X.XXXX, vtedy H. U. povedal J. G., aby vystúpila z vozidla a šla za D. T., J. G. po vystúpení z vozidla išla za ním s tým, že bola s H. U. v telefonickom kontakte, keď J. G. prišla k D. T., tomuto povedala, že prišla ohľadom liekov a zdravotnej starostlivosti, D. T. ju po krátkej konverzácii zavolať dnu do domu, kde sa nachádzala jeho manželka W. T., H. U. medzitým vystúpil z auta a prešiel pred dom, kde chvíľu čakal s telefónom pri uchu, medzitým v kuchyni domu J. G. manželom T. ponúkala finančnú hotovosť každému vo výške 300,- eur na lieky, avšak keďže mala len dve 500,- eur bankovky, chcela aby jej vydali 400,- eur, W. T. preto šla do spálne, odkiaľ z peňaženky, kde mala hotovosť 4 000,- eur, vyťahla požadovanú sumu a peňaženku s finančnou hotovosťou 3 600,- eur nechala položenú na stolíku v spálni, vrátila sa späť do kuchyne, čo H. U. počul v telefóne a okolnosť, že manželia T. so J. G. boli v kuchyni domu, H. U. využil k tomu, že vstúpil do domu a zo spálne zobral žltú dámsku koženkovú peňaženku s finančnou hotovosťou 3 600,- eur spolu s vkladnou knižkou H. T., počas toho J. G. manželom T. uviedla, že ešte ide do auta po papiere, vyšla z domu von, kde ju už v aute čakal H. U. a následne z miesta odišli, pričom takto získané peniaze použili pre seba, čím manželom W. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. č. XXX, okres Liptovský Mikuláš a D. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXX, okres Liptovský Mikuláš, spôsobili škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške 3 600,- eur.

Za súdené trestné činy bol obžalovaný H. U. odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov.

Súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Za súdené trestné činy bola obžalovaná J. G. odsúdená podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov.

Súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 41 od. 3 Tr. zák. súd zrušil výrok o vine rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 29T/43/2019 z 19.2.2021, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/23/2021 z 27.4.2021, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Uvedeným rozsudkom bolo zároveň rozhodnuté aj o povinnosti obžalovaných spoločne a nerozdielne nahradiť škodu poškodeným.

Proti tomuto rozsudku podali riadne a včas odvolania obidvaja obžalovaní.

Obžalovaný H. U. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov, ktorý mu bol uložený okresným súdom, je neprímeraný. Poukázal na skutočnosť, že síce bol doposiaľ šesťkrát súdne potrestaný, ale vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Ako vyplýva z odpisu z registra trestov, ide o rozhodnutia súdov z rokov 1975, 1981, 2001, 2005 a 2013. Posledným rozsudkom zo dňa 16.6.2015 mu bol uložený trest za trestný čin výtržníctva, z ktorého sa osvedčil dňa 27.7.2020. Aj keď zákon umožňuje, aby súd prizeral pri hodnotení páchatela k jeho trestnej činnosti aj v prípade zahľadania odsúdenia, pri trestných činoch spáchaných v roku 1975, 1981, 2001, 2005, teda v dávnej minulosti, nie je zákone relevantný dôvod, aby súd na tieto zahladené odsúdenia prihliadal. Ďalej namieta aj jeho hodnotenie pri ukladaní trestu vzhľadom na jeho pohnútku získať majetkový prospech na tých najzraniteľnejších dôchodcoch vysokého veku, nakoľko táto okolnosť je jedným zo znakov kvalifikovanej podstaty trestného činu spáchaného podľa § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. Súd, ak majú dať spravodlivému procesu

zadosť, sú povinné svoje konečné rozhodnutia dostatočným spôsobom, jasne, určito a presvedčivo odôvodniť vo vzťahu k vyriešenému výroku. Odôvodnenie napadnutého rozsudku nemožno považovať podľa jeho názoru za dostatočné. Je toho názoru, že nepodmienečný trest odňatia slobody by mal byť poslednou možnosťou riešenia boja s kriminalitou. Jeho realizácia je pre spoločnosť značne nákladná, zároveň je to i veľký zásah do života jednotlivca, ako aj jeho najbližšej rodiny. Taktiež, ak dôjde k neplneniu napr. niektorej alternatívnej sankcie zo strany odsúdeného, súd môže pristúpiť k premene trestu nepodmienečného na trest podmienečný. Ďalej uviedol, že spoluobžalovaná J. G. na hlavnom pojednávaní 12.7.2021 vypovedala k účasti iných osôb na trestnej činnosti tak, že nesúhlasí s jeho obvinením. Namietal postup okresného súdu, nakoľko svedok D. D. nebol vypočutý na hlavnom pojednávaní, bola len prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), e) Tr. por. a aby vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Eventuálne, aby odvolací súd sám vo veci rozhodol.

Obžalovaná J. G. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedla, že na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. Zastáva názor, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, ktorý jej uložil okresný súd, je neprimerane prísny. Pri ukladaní trestu súd prihliadol na jej odsúdenie, ktoré však už má zahladené. Okresný súd pri rozhodovaní o výške trestu a jeho následkov vonkoncom nerešpektoval zásadu, že trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu. Je slobodnou matkou dvoch maloletých detí. Jeden syn trpí ťažkým zdravotným postihnutím, zaradený do VI. stupňa odkázanosti na pomoc a dohľad inej osoby. Kompletná zdravotná dokumentácia o ťažkom zdravotnom postihnutí maloletého syna je priložená v súdnom spise vedenom pod sp.zn. 29T/43/2019 na Okresnom súde Žilina. Maloletý je úzkostný, nechce ísť od matky preč, nechce chodiť do škôlky, nezvláda akékoľvek odlúčenie od matky, je plienkovaný, v noci sa pravidelne pomočuje. Od zásahu polície je jeho úzkosť zvýšená, nechce sa hrať ani s deťmi, ani so starou matkou, dostáva afektívne záchvaty, vyžaduje neustálu starostlivosť. V tejto súvislosti poukázala na to, že ak by súd zákonným spôsobom postupoval a posudzoval jej vyhlásenie o vine a účinnej ľútosť, vzhľadom na toto vyhlásenie a zdravotný stav maloletého syna, by u nej prichádzalo do úvahy zníženie trestu podľa § 39 Tr. zák. o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Odôvodnenie napadnutého rozsudku nemožno považovať podľa jeho názoru za dostatočné. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá je prostriedkom primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. aby sám vo veci rozhodol.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaných bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por. Odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

K výroku o vine u obžalovaného H. U.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okresný súd v konaní postupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. V odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, taktiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia okresného súdu, krajský súd nemá žiadne pochybnosti, že súdený skutok, resp. skutky sa stali, že ich spáchal aj obžalovaný H. U.. V tomto smere okresný súd veľmi výstižne a presvedčivo v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil, na základe akých dôkazov a zistení z nich vyplývajúcich dospel k záveru o vine obžalovaného. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného trestného činu zistenia, ktoré sú správne. Dôvody napadnutého rozsudku sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Odvolací súd znovu pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolaciemu súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje odsudzujúce rozhodnutie.

Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na nasledovnú časť odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa:

„.... Skutkové okolnosti žalovaného skutku okrem výpovedí poškodených D. T. a W. T., svedka D. D. a svedkyne F. S., s ktorou bola vykonaná rekognícia a ktorá opoznala osobu obžalovanej, previerky výpovede svedka D. D. na mieste činu, preukazuje aj zápisnica o obhliadke miesta činu, s ktorej obsahom sa súd oboznámil a ďalšie listinné dôkazy. Hoci obžalovaný ku skutku nevypovedal, jeho spáchanie obžalovaným mal súd preukázané najmä výpoveďou svedka D. D. uskutočnenou v prípravnom konaní. Svedok po poučení o povinnosti vypovedať pravdu podrobne popísal skutkové okolnosti, za akých došlo k spáchaniu časti skutku zo dňa 9.9.2016. V súlade s jeho výpoveďou je aj previerka výpovede na mieste činu, kde presne označil miesta, po ktorých sa spoločne s obžalovanými H. U. a J. G. pohybovali, kde mu obžalovaný U. prikázal, aby zastavil s motorovým vozidlom, do ktorého rodinného domu vstúpila najprv obžalovaná J. G. a potom H. U.. Popis konania a správania sa obžalovaného H. U. v jednotlivých úkonoch - obžalovaný po tom, čo obžalovaná G. vystúpila z vozidla jej telefonoval na mobilný telefón, o 2-3 minúty s telefónom pri uchu vošiel do domu a krátko na to vyšiel rýchlou chôdzou a za ním asi 20-30 sekúnd vyšla z rodinného domu J. G., nasadli do vozidla, presne zapadá do popisu konania a priebehu skutku tak, ako ho vnímali a popísali obaja poškodení. Uviedli, že obžalovanej zvonil telefón a predstierala, že jej vyvoláva vedúci. Poškodených zabávala v kuchyni domu, tak, aby obžalovaný mal časový priestor vojsť do domu a odcudziť finančnú hotovosť a zároveň dom rýchlo opustiť. Následne ich žiadala, aby zostali vo vnútri a predstierala, že potrebuje niečo vziať z auta, preto z domu odišla a viac sa nevrátila. Poškodený D. T. dokonca popísal motorové vozidlo, na ktorom prišla obžalovaná na miesto činu zhodne ako svedok D. D., minimálne vo svetlej farbe (bielej/striebornej) tohto vozidla. Svedok D. D. dokonca videl ako obžalovaný niečo podal obžalovanej spod bundy dozadu a videl, že táto robila pohyby ako pri počítaní peňazí.

K námietke obhajoby týkajúcej sa prečítania výpovede svedka D. D. z prípravného konania, keďže všetky poriadkové opatrenia na zabezpečenie účasti svedka na hlavnom pojednávaní (poriadková pokuta, predvedenie) zlyhali a súd na základe žiadosti o predvedenie svedka zistil, že osoba svedka nemôže byť zabezpečená z objektívnych dôvodov a svedok sa nachádza na neznámom mieste v cudzine, preto využil možnosť prečítania výpovede svedka z prípravného konania, keďže na to boli splnené všetky zákonné podmienky podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Trestného poriadku (výsluch bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona, t. j. po riadnom poučení a kontradiktórne) Z obsahu výpovede tohto svedka bol bez akýchkoľvek pochybností preukázaný presný podiel obžalovaného H. U. na spáchaní čiastkového útoku skutku, ktorý bol predmetom obžaloby zo dňa 9. 9. 2016, a to tým spôsobom, že v čase odpútania pozornosti poškodených obžalovanou J. G., vošiel do rodinného domu a z priestorov spálne z peňaženky W. T. odcudzil finančnú hotovosť vo výške 3.600,- Eur. Súd nemal dôvod neveriť výpovedi svedka D. D.. Je potrebné poukázať, že

vypovedal po poučení o povinnosti vypovedať pravdu ako svedok, nie ako spoluobvinený, ktorý by mal v dôsledku svojej výpovede nejaké výhody v trestnom konaní ako tzv. kajúcnik, ako to vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní naznačovala obžalovaná J. G.. Skutočnosti, ktoré uviedla vo vzťahu k spoluobžalovanému H. U. neboli žiadnym spôsobom preukázané a súd ich vyhodnotil ako snahu vyvinieť svojho otca, obžalovaného H. U. zo spáchaného skutku, pretože si je dobre vedomá, že pri páchaní trestnej činnosti ho videl iba svedok D. D., ktorý ho aj usvedčuje, a nie iné osoby“.

Krajský súd ďalej poznamenáva, že pokiaľ sa skutkové závery prvostupňového súdu zakladajú na vnútornom presvedčení, získanom po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a tieto závery boli vyvedené na podklade úplného zistenia skutočného stavu veci a úvahám, ktorými sa k takýmto záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory, nemožno im potom v prospech obžalovaného úspešne odporovať odvolaním len preto, že súd mohol dospieť aj k iným záverom, keby sa bol spravoval inými úvahami.

Súd prvého stupňa sa zaoberal a vysporiadal s návrhmi na dokazovanie, skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípov kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožnil so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Krajský súd po preskúmaní hodnotenia dôkazov vykonaných okresným súdom nezistil, že by súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nepostupoval podľa zákona v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a vykonané dôkazy by vyhodnotil jednostranne v neprospech obžalovaného.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako pokračovacieho zločinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a), b), f) Tr. zák., s použitím § 138 písm. f), písm. j) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák. v znení účinnom do 31.7.2019 (v bodoch 2/, 4/, 5/, 6/, 8/ a 9/ rozsudku a z pokračovacieho zločinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák., s použitím § 138 písm. e) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. (v bodoch 2/ až 9/ rozsudku) aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení.

Odvolací súd v posudzovanom prípade ďalej zdôrazňuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. K odvolacím námietkam obžalovaného treba podotknúť, že nejde o nové, doposiaľ neuvádzané jeho obranné tvrdenia, ale už v priebehu konania opakované námietky, s ktorými sa v súlade so stavom veci a zákonom vysporiadal už súd prvého stupňa vo svojom podrobnom a výstižnom odôvodnení.

Obžalovaný primárne namieta v podrobnom odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní.

Legitímnym dôvodom pre zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku nemôže byť len nové prejednanie vecí súdom prvého stupňa a bez ďalšieho rozhodnutie podľa predstáv jednej zo strán v konaní - v prejednávanej veci odvolateľa. Odvolací súd nezistil, že hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa nebolo založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne. Nezistil, že skutkové zistenia súdu prvého stupňa nie sú logicky odôvodnené. V dôsledku tohto zistenia nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že odvolateľ na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby všeobecný súd sa stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním

navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Vo vzťahu k námietkam, týkajúcim sa prečítania svedeckej výpovede D. D. z prípravného konania, je potrebné konštatovať, že sa nimi prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zaoberal, a preto krajský súd, ako súd odvolací, v tomto smere na predmetné odôvodnenie, ktoré je vyššie citované, odkazuje.

K výroku o vine u obžalovanej J. G.

Treba stručne pripomenúť, že obžalovaná J. G. na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš konanom 12.7.2021 urobila vyhlásenie o priznaní viny ku súdeným skutkom podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. (č.l. 469-470 spisu), čím sa vzdala práva na prerokovanie svojej veci pred nestranným a nezávislým súdom na hlavnom pojednávaní v časti prieskumu správnosti skutkových zistení obžaloby. Išlo o slobodný prejav vôle obžalovanej prijať vinu podľa obžaloby, ktorý zákon rešpektuje a umožňuje. Uvedeným vyhlásením obžalovaná súčasne prejavila súhlas, že súd jej uloží trest bez dokazovania viny. Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovanej, že je vinná, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd, ako súd odvolací, preskúmať, zasahovať, meniť, či spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku, nakoľko inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmavanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. alebo podľa § 257 ods. 1 písm. c), ods. 4 Tr. por.

Krajský súd bol však povinný preskúmať zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s rozhodnutím obžalovanej o prijatí jej vyhlásenia o vine. V tomto smere nezistil odvolací súd žiadne pochybenia. V okolnostiach danej veci je podstatné to, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní kladne zodpovedala na zákonom taxatívne stanovené otázky uvedené v § 333 ods. 3 Tr. por., najmä na otázky, či rozumie právnej kvalifikácii, či bola oboznámená s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené jej za vinu. Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní jednoznačne vyplýva aj to, že obžalovaná mala v konaní pred súdom obhajcu, ktorý zabezpečoval plné uplatnenie práv obžalovanej v konaní o prijatí vyhlásenia o vine.

K výroku o treste u obžalovaného H. U.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny

život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Krajský súd po preskúmaní obsahu spisu sa stotožnil so záverom okresného súdu, pokiaľ ide o druh a výmeru trestu, ktorý za súdenú trestnú činnosť uložil obžalovanému H. U., a neosvojil si argumenty obžalovaného o neprímeranosti uloženého trestu okresným súdom z hľadiska jeho prísnosti. Odvolací argument obžalovaného, že prvostupňový súd nepostupoval pri ukladaní trestu správne a v súlade so zákonom, nie je dôvodný.

Krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že v prípade obžalovaného neexistuje ani jedna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 Tr. zák. Tiež zistil, že u obžalovaného existuje jedna priťažujúca okolnosť, a to podľa § 37 písm. h) Tr. zák. (obžalovaný spáchal viac trestných činov).

Iný, miernejší trest odňatia slobody, ktorého sa obžalovaný domáhal v písomných dôvodoch odvolania, v prípade obžalovaného neprichádzal do úvahy. Odvolací súd v uvedených súvislostiach uvádza, že osobu páchatel'a je potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatel'a je potrebné posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktorá vyplýva z jeho správania sa v spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu osobných údajov páchatel'a bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu k ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognóz jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Páchatel'om, ktorí sa opakovane dopúšťajú ďalšej trestnej činnosti, napr. krátko po odsúdení za inú ich trestnú činnosť, treba ukladať nepodmienečné tresty, s náležitým využitím rozpätia zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Krajský súd sa preto stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o druh a výmeru trestu, ktorú uložil obžalovanému za celý súhrn trestnej činnosti, t.j. úhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov podľa trestnej sadzby zvýšenej podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., ktorý aj odvolací súd považuje za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a najmä generálnej prevencie; takýto trest podľa názoru krajského súdu aj v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Z odpisu z registra trestov je zistiteľné, že obžalovaný bol doposiaľ sedemkrát súdne potrestaný. Obžalovaný opakovane pácha trestnú činnosť, a to aj napriek dobrodeniam vo forme podmieneného odsúdenia, odsúdenia peňažným trestom, aj nepodmienečným trestom odňatia slobody. Aj keď v prípade šiestich odsúdení sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, treba uviesť, že táto fikcia neodsúdenia neznamená aj zánik skutočnosti, že páchatel' spáchal v minulosti trestný čin, lebo nepôsobí tak, že „likviduje“ samotný fakt spáchania činu. Aj keď uvedené odsúdenia má obžalovaný zahladené, svedčí to o jeho sklone k páchaniu trestnej činnosti, ako aj o skutočnosti, že predchádzajúce tresty sa minuli účinku. Možno uzavrieť, že v osobe obžalovaného ide o nenapraviteľného páchatel'a, ktorý sa opakovane dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti, najmä majetkového charakteru. Snáď takýto druh a výmera trestu obžalovaného v budúcnosti vyvaruje od páchania ďalšej trestnej činnosti, v opačnom prípade musí očakávať ukladanie prísnych nepodmienečných trestov, nie na dolných hraniciach trestných sadzieb.

Stavu veci a zákonu zodpovedá zaradenie obžalovaného na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

K výroku o treste u obžalovanej J. G.

Pri rešpektovaní obmedzeného revízneho princípu v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. sa predmetom odvolacieho prieskumu stal len výrok súdu prvého stupňa o treste uloženom obžalovanej J. G.. Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovanej, jej zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Ustanovenie § 39 Tr. zák. je jedným z prostriedkov individualizácie trestu a prejavom depenalizácie Trestného zákona. Výnimočnosť použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. o znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom vyplýva už zo samotného názvu tohto ustanovenia. Nejde teda o pravidelný postup súdu a tiež preto jeho použitie nemôžu odôvodniť len bežne sa vyskytujúce skutočnosti. Postup podľa § 39 Tr. zák. potom umožňuje riešiť situácie, keď trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej sadzby by nezodpovedal okolnostiam konkrétneho prípadu a keď dolná hranica tohto trestu stanovená v zákone by bola pociťovaná ako prekážka brániaca uloženiu primeranejšieho trestu.

Okolnosťami prípadu z hľadiska použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie stupňa nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť a možnosti nápravy páchatela. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno tiež odôvodniť i okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita naplnenia výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov a odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Medzi takéto skutočnosti by bolo možné zaradiť napr. spáchanie trestného činu pod tlakom závislosti alebo podriadenosti, spáchanie trestného činu pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, spáchanie trestného činu pod vplyvom ťaživých osobných alebo rodinných pomerov, ktoré si páchatel nezavinil sám, a pod. Za okolnosti prípadu, ktoré by si zasluhovali osobitnú pozornosť (a ktoré by umožňovali aplikáciu ustanovení § 39 ods. 1 Tr. zák.), treba považovať okrem už uvedených prípadov najmä skutočnosti, ktoré, ako už bolo uvedené, sú v zmysle ust. § 36 Tr. zák. významnými poľahčujúcimi okolnosťami.

Za pomery páchatel'a treba považovať rodinné a osobné pomery, ktoré sú v stave u každého páchatel'a pri uložení trestu vyvolať osobitne citeľný dopad. Ide v podstate o pomery (rodinné, osobné), ktoré existujú nie v čase páchania činu, ale v čase ukladania trestu. Za takéto pomery treba považovať predovšetkým narušený zdravotný stav, starostlivosť o početnú rodinu a skutočnú odkázanosť viacerých osôb na príjem zo zárobkovej činnosti páchatel'a, tehotenstvo páchatel'ky a pod. Pomery páchatel'a sú teda okolnosti, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchaniu trestného činu a ktoré v rámci nebezpečnosti činu pre spoločnosť hodnotené nie sú. Sú to len osobné pomery páchatel'a.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

Krajský súd po preskúmaní obsahu spisu sa stotožnil so záverom okresného súdu, pokiaľ ide o druh a výmeru trestu, ktorý za súdenú trestnú činnosť uložil obžalovanej J. G.. Zároveň si krajský súd neosvojil argumenty obžalovanej o neprimeranosti uložené-ho trestu okresným súdom z hľadiska jeho prísnosti. Odvolací argument obžalovanej, že prvo-stupňový súd nepostupoval pri ukladaní trestu správne a v súlade so zákonom, nie je dôvodný.

Podľa názoru krajského súdu súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste zohľadnil všetky rozhodné okolnosti a príslušné zákonné ustanovenia. Trest bol ukladaný v zmysle zásad pre ukladanie trestov, prihliadajúc na generálnu a individuálnu prevenciu, proporcionálnosť a tiež personálnosť trestu.

Krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že v prípade obžalovanej existuje jedna pohľadujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. Po splnení prieskumnej povinnosti aj odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, s prihliadnutím na zásady pre ukladanie spoločného trestu zistil, že u oboch obžalovaných sú splnené podmienky pre uloženie spoločného a úhrnného trestu odňatia slobody uvedené v zmysle § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 29T/43/2019 z 19.2.2021, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/23/2021 z 27.4.2021.

Iný, miernejší trest odňatia slobody, ktorého sa obžalovaná domáhala v písomných dôvodoch odvolania, v prípade obžalovanej neprichádzal do úvahy, a to aj napriek tej skutočnosti, že obžalovaná pred okresným súdom urobila vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. zák., ktoré okresný súd prijal. Odvolací súd v uvedených súvislostiach uvádza, že osobu páchatel'a je potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatel'a je potrebné posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktorá vyplýva z jeho správania sa v spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu osobných údajov páchatel'a bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu k ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognóz jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Páchatel'om, ktorí sa opakovane dopúšťajú ďalšej trestnej činnosti, napr. krátko po odsúdení za inú ich trestnú činnosť, treba ukladať nepodmienečné tresty, s náležitým využitím rozpätia zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Ukladanie trestu tak, ako bolo vyššie spomenuté, je potrebné riešiť jednotlivo pri každom trestom čine s ohľadom na všetky okolnosti spáchania trestného činu, ale taktiež na osobu páchatel'a, jeho motív. Krajský súd sa preto stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o druh a výmeru trestu, ktorú uložil obžalovanej za spáchané trestné činy, t.j. spoločný a úhrnný trest

odňatia slobody vo výmere 6 rokov, ktorý aj odvolací súd považuje za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a najmä generálnej prevencie; takýto trest podľa názoru krajského súdu aj v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovanej. Z odpisu z registra trestov je zistiteľné, že obžalovaná bola ku dňu rozhodovania pred okresným súdom dvakrát súdne potrestaná za majetkovú trestnú činnosť, a preto u nej možno hovoriť aj o „špeciálnej recidíve“.

Odvolací súd na záver uvádza, že snád' takýto druh a výmera trestu obžalovanú v budúcnosti vyvaruje od páchania ďalšej trestnej činnosti, v opačnom prípade musí očakávať ukladanie prísnych nepodmienečných trestov, nie na dolných hraniciach trestných sadzieb.

Stavu veci a zákonu zodpovedá zaradenie obžalovanej na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň krajský súd konštatuje, že v prípade obžalovanej nie sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Skutočnosť, že matka sa nemôže o maloletých synov osobne starať, treba na jednej strane vyhodnotiť ako nie bežnú a obvyklú skutočnosť. Na druhej strane nemožno prehliadnuť ani okolnosti týkajúce sa samotných trestných činov. Krajský súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by vyznievali v prospech obžalovanej. Naopak, v neprospech obžalovanej jednoznačne vyznieva, že je stíhaná za rozsiahlu trestnú činnosť, ktorou spôsobila poškodeným značnú škodu (vo výške 51 430,- eur) a ktorú páchala voči tým najzraniteľnejším poškodeným - osobám vyššieho veku. Krajský súd za takýchto okolností nemohol preceniť rodinné pomery obžalovanej, ktorá sa osobne stará o maloletých synov, a povýšiť ich nad rozsahom, charakterom a najmä závažnosťou trestnej činnosti, pre ktorú bola obžalovaná odsúdená. Námietku, ktorou obžalovaná vyjadrila obavu, že okresným súdom uložený trest môže mať až devastáčny vplyv na jej rodinu, maloleté deti, považuje krajský súd za neopodstatnenú, nakoľko svojej situácie si bola obžalovaná vedomá aj v čase páchania trestných činov a tiež vzhľadom na predchádzajúce postihy pre obdobnú trestnú činnosť, no napriek tomu ju tieto skutočnosti neodradili od jej protiprávneho konania, pričom je nesporné, že v čase páchania trestnej činnosti sa osobne o svoje maloleté deti nestarala. Navyše treba zdôrazniť, že v prípade obžalovanej účel trestu nemožno dosiahnuť trestom kratšieho trvania.

Senát krajského súdu sa zaoberal aj písomným podaním obžalovanej J. G., označeným ako „Námietka zaujatosti voči celému Krajskému súdu v Žiline“ na čl. 667-670 spisu. V uvedenej súvislosti krajský súd konštatuje, že obžalovaná v rámci svojich námietok zaujatosti vo vzťahu k sudcom Krajského súdu v Žiline neuviedla žiadny taký konkrétny dôvod, ktorý by naznačoval ich možnú zaujatosť, či už pre pomer k veci alebo k osobám uvedeným v § 31 ods. 1 Tr. por., a to v zmysle výkladu zákonného ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. a ustálenej súdnej praxe. Takto obžalovanou koncipovaná námietka zaujatosti je založená na iných dôvodoch ako na dôvodoch podľa § 31 ods. 1 Tr. por., namieta procesný postup krajského súdu v konaní a o takejto námietke zaujatosti sa v zmysle § 32 ods. 6 Tr. por. nekoná. Z uvedených dôvodov sa nekoná ani o návrhu obžalovanej na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por. Obžalovaná neuviedla žiadny vážny dôvod pre odňatie veci Krajskému súdu v Žiline a jej prikázanie inému krajskému súdu a súčasne neuviedla žiadne konkrétne dôvody pre možnú zaujatosť sudcov Krajského súdu v Žiline. Navyše senát prejednávajúci predmetnú trestnú vec nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania v tejto trestnej veci.

Napadnutý rozsudok okresného súdu obsahuje dostatok skutkových právnych záverov, s ktorými sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil. Napadnutý rozsudok je riadne odôvodnený, nie je arbitrárny a nesignalizuje možnosť porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Skutočnosť, že sa sťažovateľ nestotožňuje s názorom okresného súdu, nemôže sama osebe viesť k záveru o porušení jeho práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.